

Lëtzebuerg, den 2. Juni 2019

D'Versprieche bei den LGS – weiderféierend Erklärungen

1	Aleedung	2
1.1	Versprieche allgemeng	2
1.2	D'Vesprieche beim Baden-Powell - am Déngscht vun enger besserer Welt	3
1.3	D'Vesprieche an d'Engagement bei den LGS	4
2	De proposéierte Versprieche	4
3	Kommentar an Interpretatioun	5
3.1	Verantwortung allgemeng	5
3.2	Verantwortung vis-à-vis vu sech selwer	5
3.3	Verantwortung vis-à-vis vun deenen aneren an der Ëmwelt	5
3.4	Spiritualitéit	6
3.5	Nom Guiden- a Scoutsgesetz liewen.....	7
3.6	D'Virbereedung op d'Vesprieche als Demarche an den Akt vum Versprieche.....	7
4	Zu gudder Lescht	8

1 Aleedung

1.1 Versprieche allgemeng

D'Versprieche baséiert op engem bestëmmte Mënschbild. Et ass ee Mënsch, den eenzegaarteg a **fräi** ass an deem 'existéiere' wëll. Ee Mënsch deem iwert sech eraus strieft a sech an d'Zukunft projezéiert.

E **vertraut** dobäi op sech, op d'Hëllef vu sengem Grupp an dorop datt säin Engagement net ëmsoss ass. E gleeft drun datt et eng **Zukunft** gëtt, datt eng besser Welt méiglech ass an e weess och, datt et ouni Engagement net geet.

Duerch Versprieche banne mer eis a bréngt Kontinuitéit an eist Liewen. Et entwéckelen sech **Identitéit** a **Vertrauenswierdegkeet**. Et geet also ëm d'Verwierkleche vu sech selwer a vu **Bezéiungen**.

D'Hannah Arendt seet dozou:

« *Das Heilmittel gegen Unabsehbarkeit - und damit gegen die chaotische Ungewissheit alles Zukünftigen - liegt in dem Vermögen, Versprechen zu geben und zu halten.* »¹

Engem Versprieche geet e **Choix**, eng **Entscheidung** viraus. Et geet ëm eppes, wat engem perséinlech wichteg a wäertvoll ass. Ouni **Fräiheet** kann een dofir och net vu Versprieche schwätzen.

Am Versprieche gëtt ee säi **Wuert**, dat entgéint geholl gëtt vun engem Mënsch oder enger Grupp. Si sinn Zeien (*frz. témoin*) dovunner. A ville Situatiounen ziele mer am Liewen drop, datt den Aneren, d'Elteren, d'Erzéier, d'Frënn, d'Politiker hiert Versprieche anhalen, fir datt mer dem Liewe vertraue kënnen a Sënn fannen.

Am Versprieche gi mer iwuer dat Faktesch, d'Realitéit eraus. Mir transzendéieren eis an eng Zukunft, di mer net am Grëff hunn. An grad dofir kréien mer Respekt entgéint bruecht: well mer dëst riskéieren, obwuel et hei an do schwierig ass.

D'Versprieche weist sech och op politeschem Plang als wichteg fir de Mënsch, wéi d'Hannah Arendt schreift:

« *Denn das Versprechen und die aus ihm sich ergebenden Abkommen und Verträge sind die einzigen Bindungen, welche einer Freiheit adäquat sind, die unter der Bedingung der Nicht-Souveränität gegeben ist.* »²

D'Versprieche ass also eng Zouso déi een engem mécht. Et ass eesäiteg oder géigesäiteg. Dobäi äntwert ee perséinlech op eppes, wat erwaart oder erhofft gëtt an zu deem een och steet. Et ass een net gezwongen. Et iwuerhëlt een als eegestänneg Persoun seng Verantwortung. Et ass keen Eed, deem zu eppes 'zwéngt'. Et ass net een einfache Kontrakt, deem ee respektéiert. Et ass och keen einfache Projet, dee virun allem nützlich a wichteg ass.

E Versprieche ass awer kee Schwur, dat heescht et behält een awer eng gewësse Fräiheet dëst Versprieche opzeléisen, wann d'Grundvoraussetzungen net méi gi sinn an een dowéinst aus Gewëssensgrënn selwer net méi dozou steet.

All Engagement, all Versprieche kann och eng Flucht sinn. Et besteet d'**Gefor**, datt ee sech enger Iddi oder engem Grupp ënnerwerft an doduerch seng Fräiheet verléiert. E Grupp oder eenzel

¹ Arendt, Hannah (2002). Vita activa oder vom tätigen Leben München, Piper, S. 301

² Arendt, Hannah (2002). Vita activa oder vom tätigen Leben München, Piper, S. 312

Persoune kënnen Versprieche afuerderen ouni deem Aneren seng Fräiheet ze respektéieren. An deem Fall kann een net méi vu Versprieche schwätzen.

1.2 D'Versprieche beim Baden-Powell - am Déngscht vun enger besserer Welt

Als Mënsch goufe mer net gefrot, ob e wëllt liewen. D'Versprieche ass e Mëttel wou de Jonke säi **Choix** zum Ausdrock bréngt, datt e wëllt liewen an u sengem Liewensstil **wëllt** schaffen.

« *We must change boys from a 'what can I get' to a 'what can I give' attitude.* »

seet de Baden-Powell. Hien seet och dass de Scoutismus 'keng moralistesche Kaderschoul' mee e 'grousst Spill' ass. Et ass eng Plaz, e Fräiraum vun Experimentéiere mam Ziel vun 'enger besserer Welt'.

Hie beschreift et folgendermoossen am 'Aids to Scoutmastership':

« *Scouting, [...] is a jolly game in the out of doors, where boy-men and boys can go adventuring together as older and younger brother, picking up health and happiness, handicraft and helpfulness.* »³

An dësem Spill kann de jonke Mënsch, an engem séchere Kader (am Fräiraum vun engem pädagogesche Jugendmouvement), seng eege **Méiglechkeeten** a seng **Grenzen** erfuerschen an hie kann experimentéieren wéi d'Realitéit sech entwéckelen kéint. Dëst ass net banal, wéi de Friedrich Schiller schreiw:

« *Mensch ist, und er ist nur da ganz Mensch, wo er spielt.* »⁴

An d'Annemarie Pieper seet:

« *Das Spiel setzt die dem Menschen eigentümliche Kreativität frei.* »⁵

Am Geescht vun den LGS kann ee soen :

« *Die Spiellust ist nicht nur Lust im Spielen, sondern Lust am Spiel, Lust an dem seltsamen Gemisch von Wirklichkeit und Unwirklichkeit.* »⁶

Fir de B.P. sinn d'Versprieche an d'Scoutsgesetz kee Selbstzweck, mee e **pädagogesche Mëttel** fir dem Jugendlechen ze hëllefen autonom ze ginn a sech bewusst fir Anerer ze engagéieren a fir selwer **Responsabilitéit** ze iwwerhuelen.

Et geet dem B.P. ëm eng 'auto-éducation du caractère':

« *La méthode consiste à obtenir 'du scout' qu'il développe (les) qualités de lui-même, en vertu d'un désir personnel intérieur et non par un enseignement qui lui serait imposé du dehors.* »⁷

³ An der schwäizer Ausgab: Pfadfinderführer (1948), S. 13

⁴ Schiller, Friedrich (1975), Über die ästhetische Erziehung des Menschen, Stuttgart, S. 62

⁵ Pieper, Annemarie (1997). Selber denken. Anstiftungen zum Philosophieren, Leipzig, Reclam, S.37

⁶ Fink, Eugen (1979), Grundphänomene des menschlichen Daseins, Freiburg/München, Alber-Broschur Philosophie, S. 364

⁷ Baden-Powell, Robert (1922) L'éducation par l'amour au lieu de l'éducation par la crainte (Réédition du rapport présenté au III ème Congrès international d'éducation morale, Genève 1 er août 1922, Bureau Mondial du Scoutisme (2007), S. 10

An dobäi geet et dem B.P. dorëms:

« *Il faut un nouvel esprit dans le monde.* »⁸

1.3 D'Verspriechen an d'Engagement bei den LGS

Bei den LGS schwätze mer am Allgemenge vum Verspriechen, well de Jonken an der Entwécklung ass an dem Grupp 'ver-spricht' an der **Zukunft** u sech ze schaffe fir d'**Idealer vum Scoutsimus** ze liewen. De Grupp versprécht sengersäits, hien op sengem Wee ze begleeden.

Mat Momenter, dëst besonnesch an den ieweschte Branchen, ass den Aspekt **Engagement** wichteg. De Jonken ass sech do schonns méi bewosst wéi e sech a bestëmmte Situatioune konkret kann engagéiere fir eppes ze änneren. Woubäi d'Aktioun vum Engagement ëmmer op engem Versprieche baséiert, 'mengem Wuert, dat ech ginn', op eng oppen Zukunft hin.⁹

2 De proposéierte Verspriechenstext

**Ech verspriechen,
Verantwortung vis-à-vis vu mir,
menge Matmënschen a menger Ëmwelt ze iwwerhuelen,
meng eege Spiritualitéit weider ze entwéckelen
a nom Guiden- a Scoutsgesetz ze liewen.**

D'Iddi ass dass mir als Verband een **eenheetlechen** Text hunn, dee fir jidderee gëlteg ass.

Dofir muss en och méiglechst **kuerz** a sproochlech **einfach** gehale ginn, fir dass Kleng wéi Grouss doropper opbaue kann. Jee no Branche, Glawen an Ëmfang vum Versprieche soll et jidderengem méiglech sinn, baséierend op dësem Basistext, säi perséinlecht Verspriechen ze formen.

Aus dem Grond muss de Basisverspriechenstext **oppe** si fir all Mënsch, Relioun a Glawensrichtung a muss trotzdem déi **gemeinsam Wäerter** vum Scoutismus erëm ginn.

⁸ Baden-Powell (1922) L'éducation par l'amour au lieu de l'éducation par la crainte (Réédition du rapport présenté au IIIème Congrès international d'éducation morale, Genève 1er août 1922, Bureau Mondial du Scoutisme, 2007, S. 10

« There is one thing, however, that I feel sure of myself, and this is that God is not some narrow-minded personage, as some people would seem to imagine, but a vast Spirit of Love that overlooks the minor differences of form and creed and denomination and which blesses every man who really tries to do his best, according to his lights, in His service. Baden-Powell (1922). *Rovering to Success*. London, A. Robert Jenkins Book

⁹ « L'engagement est ce qui transforme une promesse en réalité. », Jean-Paule Sartre

3 Kommentar an Interprétatioun

3.1 Verantwortung allgemeng

Verantwortung kënnt vum Wuert '**Antwort**': Et äntwert een op e Besoin, e Mangel u Mëttelen oder Kompetenzen, eng Kris, e Wonsch vu sech selwer oder Aneren.

Zu lescht äntwerte mer dobäi och op en Appell vun engem anere Mënsch, enger reliéiser oder philosophescher Iddi respektiv eisem Gewëssen.

An der Philosophie vun den LGS gëtt de Jonken och eegestänneg, well e Verantwortung iwwerhëlt. (Emmanuel Levinas)

3.2 Verantwortung vis-à-vis vu sech selwer

Trotz allen äusseren an perséinleche Grenze geet et den LGS hei ëm e fräie Mënsch dee säi Liewe selwer matbestëmmt.

Dëst geschitt op alle Gebitter: Gesondheet, Entwécklung vum Gewëssen, sozial a politesch Onofhängegkeet, Distanz zu sech selwer, ...

De Jonke bei den LGS ass een, den zesumme mat aneren denkt, dee selwer nodenkt fir d'Komplexitéit vun der Welt an hir Problemer besser ze verstoen an deemtsprechend ze handelen.

De Jonken entwéckelt sech zu engem **autonome Mënsch**, dee selwer verantwortlech entscheede kann, wéi e säi Liewen orientéiert. Dozou gehéiert, datt en dru schafft fir en **offenen, fräien a verantwortungsvollen Mënsch** ze ginn an och ze bleiwen.

3.3 Verantwortung vis-à-vis vun deenen aneren an der Ëmwelt

Dem Baden-Powell goug et ëm Hëllefsbereitschaft vis-à-vis vum Mënsch deen ee brauch. Dëst reduzéiert sech net nëmme op eenzel Mënschen, mee och op **Kollektivitéiten**: di kleng Gemeinschaften, di national Gesellschaft a schlussendlech d'Weltgesellschaft.

Dës **Hëllef** geschitt kollektiv an och individuell.

Domadder wëllen d'LGS Kanner a Jugendlech erzéien an ee gewëssen Egozentrismus iwwerwannen.

De Jonken ass sech haut och besonnëch der **Verantwortung** vum Mënsch fir d'Natur bewusst:

« *Wir sind der Natur gefährlicher geworden als sie uns jemals war. [...] wir sind die Gefahr mit der wir hinfert ringen müssen.* »¹⁰

Dat geschitt do wou een interesséiert ass, fir déi Problemer, déi de Mënsch an d'Ëmwelt hunn, an déi d'Engagement vun eis all fuerderen. Vu klengem un gëtt bei den LGS de **Respekt** an de **Schutz** vun der Ëmwelt vermëttelt a bei deene méi alen kënnt dann d'**Nohaltegkeet** vun eisem Handeln nach derbäi.

¹⁰ Jonas, Hans (1993), Friedenspreisrede in Jonas Hans, Dem bösen Ende näher - Gespräche über das Verhältnis des Menschen zur Natur, Frankfurt am Main, S. 93

Dem Alter entsprechend geet et hei och ëm **Engagement** fir d'Gemeinschaft an der ee lieft, eng politesch Vue ob d'Gesellschaft an deementspreechend Engagementer fir en demokratescht, tolerant a gerecht Zesummeliewen. Dobäi huet de Scout och e Bléck fir déi Matmënschen, déi an eiser Gesellschaft manner Chancen hunn gehéiert ze ginn an hir Plaz ze fannen. Hien inspiréiert sech um Prinzip:

« Handle so, daß die Wirkungen deiner Handlungen verträglich sind mit der Permanenz echten menschlichen Lebens auf Erden. . »¹¹

3.4 Spiritualitéit

De Mënsch ass grondsätzlech ugeluecht ob **Oppenheet** a **Fräiheet**. Hie kann a muss seng Welt deiten a sengem Liewen eng Bedeutung, Sënn an Orientéierung ginn. Un där Fräiheet an Oppenheet soll hien als eenzelen an als Gemeinschaft ëmmer erëm schaffen. Dat nenne mer eng eegen Spiritualitéit entwéckelen. Et heescht aus engem bestëmmte Geescht eraus liewen. Et ass eng **perséinlech Liewenshaltung** zum Ganzen.

Dobäi inspiréiert hie sech u Reliounen an Weltanschauungen. Hie bënnt sech un **Idealer**, déi him hëllef sech selwer ze transzendéieren an oppen ze bleiwen op dat Onbedéngt an op déi absolut Aneschtheit (frz. altérité absolue), dat Rätselhaft.

Fir d'LGS sinn dat virun allem d'Idealer vu Fräiheet, Wourecht, Léift /Gerechtegheet a Respekt virum Liewen an dem Schutz vun der Natur.

Wann di Liewensprinzipien als onbedéngt gëllen, lieft jiddereen se ob seng perséinlech Manéier. Den eenzelen Mënsch muss also u sech selwer schaffe fir senge **Froen** no Wourecht a Sënn nozekommen an och fir Idealer liewen ze kënnen. En ass net vum selwen an einfach esou gerecht, léif, feinfühleg, respektvoll, tolerant, op der Sich no Wourecht a Gerechtegheet.

Dozou brauch een Zäit an Übung, Momenter vu Rou, Echange, Meditatioun, Erliewe vu **Wärter** an Tugenden (learning by doing), Begleedung ... Dat alles heescht, sech eng perséinlech Spiritualitéit ze **entwéckelen**, an dese Kader sollen d'Scouten dem Jonke ginn.

Den LGS ass di perséinlech Spiritualitéit wichteg, well se fir den eenzelen am Grupp eng Method ass, autonom a gemeinschaftlech u sech ze schaffe fir en oppenen a fräie Mënsch ze ginn an ze bleiwen. Et geet drëms, sech ëmmer erëm nei vun der **Rätselhaftegheet** vum Liewen an der Welt ergräifen ze loossen.

D'Fro vum Sënn vum Liewen hu vill Reliounen a Philosophie versicht ze beäntwerten. Fir d'Chrëschtentum, dat wichteg Wuerzele vun den LGS duerstellt, ass den Hauptwäert d'Léift: vu Glawen, Hoffnung a Léift ass d'Léift dat Gréisst. Duerch konkret a reflektéiert **Nächsteléift** (inklusive Feindesléift) entwéckelt sech eng chrëschtlech Haltung.¹²

¹¹ Jonas Hans (1979), Das Prinzip Verantwortung, Frankfurt am Main, Suhrkamp, S. 36.

¹² « Kommt her, ihr Gesegneten meines Vaters, ererbt das Reich, das euch bereitet ist von Anbeginn der Welt! Denn ich bin hungrig gewesen und ihr habt mir zu essen gegeben. Ich bin durstig gewesen und ihr habt mir zu trinken gegeben. Ich bin ein Fremder gewesen und ihr habt mich aufgenommen. Ich bin nackt gewesen und ihr habt mich gekleidet. Ich bin krank gewesen und ihr habt mich besucht. Ich bin im Gefängnis gewesen und ihr seid zu mir gekommen. », Matthaeus, 25:34-36

« Wir müssen unseren Nächsten lieben, entweder weil er gut ist oder damit er gut werde. », Aurelius Augustinus, 354-430 n. Chr.

3.5 Nom Guiden- a Scoutsgesetz liewen

Nom Verständnis vun den LGS stinn d' Reegelen a Gesetzer am Déngscht vun der Fräiheet vum Einzelen a vun de Gemeinschaften.

Fir de Baden-Powell ass d'Gesetz kee Katalog vu Verbueter, mee eng **Orientéierung**. Et ass e Kader fir ze progresséieren . Hie schreiw an *Aids to the Scoutmastership*:

« *The Scout Law is devised as a guide to his actions, rather than as a repressive of his faults.* »¹³

Schlussendlech ass d'Scoutsgesetz e Kader fir dem Jonken ze hëllefen 'ëmmer bereet' ze sinn, also geeschteg a kierperlech fit ze si fir aneren nozelauschteren, se ze ënnerstëtzen an hinnen ze hëllefen, fir dat Bescht aus enger Situatioun ze maachen.¹⁴

Sech un d'Scoutsgesetz halen ass e Choix. Jidder Jonken leeft et ob seng perséinlech Manéier.

3.6 D'Virbereedung op d'Vespriechen als Demarche an den Akt vum Verspriechen

Den LGS als Erzéigungsmouvement geet et drëms, beim Jonken

« *Den Trieb zu wecken, für sich selbst , aus eigenem Verlangen das zu lernen, was seinen Charakter bauen hilft.* »¹⁵

D'Versprieche bei den LGS mécht nëmme Sënn, wann d'Guiden an d'Scouten duerch d'Aktivitéiten erliewen, wéi wäertvoll et ass Verantwortung ze iwwerhuelen a wéi wichteg et ass anerer ze ënnerstëtzen a selwer gehollef *ze kréien*.

« *If you only give partial responsibility you will only get partial results. The main object is not so much saving the Scoutmaster trouble as to give responsibility to the boy, since this is the very best of all means for developing character.* »¹⁶

D'Virbereedung op d'Vespriechen ass e Moment wou den Einzelen sech sengem Alter entspriechend:

- iwwer d'Orientatioun vu sengem Liewe Gedanke mécht,
- iwwerleet, wéi en am Grupp als Zeie matwierkt,
- sech als fräie Mënsch 'entwërf', an definéiert wat en u sech schaffe wëll,

... fir sech kënnen ze engagéieren.

¹³ Baden-Powell (1919), *Aids to Scoutmaster*, London, S. 21

¹⁴ « Faire son devoir, pour un scout, consiste à se demander sans cesse: Qu'est-ce qui vaut le mieux pour mon prochain? » Baden-Powell, *Eclaireurs*, S. 35

¹⁵ Baden-Powell (1948), *Pfadfinderführer*, Zürich, S. 38

¹⁶ Baden-Powell (1919), *Aids to Scoutmaster*, London, S.22

Den **Akt vum Verspriechen** an d'**Engagement** sinn e pädagogesch Mëttel fir datt d'Kand oder de Jugendlechen dem Alter entsprechend léiert wat et heescht:

- als Mënsch ze verspriechen,
- e Lien mat aneren ze knëppen,
- sech bewusst fir d'Liewen an engem Grupp mat bestëmmten Idealer ze entscheiden,
- iwwe säi Wee a Liewensstil nozedenken,
- Autonomie ze liewen,
- Verantwortung an enger konkreter Gemeinschaft ze iwwehuelen,
- oppen ze si fir Anerer a fir d'Liewen.

D'Versprieche setzt **eng konkret Gemeinschaft** viraus, déi versprécht, datt deen Eenzelen:

- eng Hëllef kritt säi Wee ze fannen a Sënnfroen ze stellen,
- Vertrauen entgéintbruecht kritt,
- Aktivitéiten an Erfarunge mécht, déi e weiderbréngen a wou e seng Fähegkeete kann entdecken,
- gutt Frënn fënnt, wou et zu flotten a wichtege Gespréicher kënnt, déi hien als Jugendlechen op sengem Wee weiderbréngen
- e participative Geescht erlieft,
- Cheftainen a Chef wi och Kollegen begéint di Zäit hun, fir ob hien ze lauschteren (Baden Powell: 'ask the boy, the girl')
- d'äerf Feeler maachen a versoen.

4 Zu gudder Lescht

Am Versprieche bei den LGS verbannen sech **Idealer** (Ethik, Spiritualitéit / Reliéis Wäerter, Politik) mat **Aktioun** (Engagement) an der Geschicht a bewusst gelieferter **Relatioun** zum anere Mënsch, zur Welt an zur Geheimnishaftgeket vum Liewen, déi Relioun mam Wuert 'Gott', mat ënnerschiddlechen Akzenter, bezeechenen.

Aarbechtsgrupp Verspriechen